

Välisministeerium
jur2buroo@mfa.ee

Teie: 30.08.2023 nr 15.3-5/7190-2

Meie: 01.11.2023 nr 1.6-1/2113-1

EU Pilot päring EUP(2022)10324

Edastame Teile vastused Euroopa Komisjonilt EU Pilot andmebaasi kaudu tulnud päringule EUP(2022)10324, mis puudutab direktiivi (EL) 2019/633 (põllumajandustoodete ja toiduainete tarneahelas ettevõtjatevahelistes suhetes esinevad ebaausad kaubandustavad) võimalikku rikkumist.

Põllumajandustoote ja toidu tarneahelas ebaausa kaubandustava tõkestamise seadusega (edaspidi PTEKS) võeti Eesti õigusesse üle sätteid, mis sisalduvad samal eesmärgil kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2019/633, mis käsitleb põllumajandustoodete ja toiduainete tarneahelas ettevõtjatevahelistes suhetes esinevaid ebaausaid kaubandustavasid.

Direktiivi (EL) 2019/633 ülevõtmist Eesti õigusesse puudutavatele esmastele küsimustele vastasime 5. jaanuaril 2023. aastal, kuid nelja küsimuse osas soovite saada täpsustusi.

Vastame Teie täpsustavatele küsimustele nende esitamise järjekorras.

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/633 artikkel 1, reguleerimis- ja kohaldamisala.

Päringus toote välja, et võttes arvesse direktiivi (EL) 2019/633 preambula punktis 12 toodud selgitust, peaksid liidu tarnijad olema kaitstud mitte ainult liidus asutatud ostjate ebaausate kaubandustavade eest, vaid ka väljaspool liitu asuvate ostjate ebaausate kaubandustavade eest ning väljaspool liitu asutatud tarnijatel peaks olema kaitse ebaausate kaubandustavade eest ka siis, kui nad müüvad põllumajandustooteid ja toiduaineid liitu, leidis komisjon, et PTEKS 1. jao lõige 3 ei ole kooskõlas direktiivi (EL) 2019/633 artikli 1 lõike 2 neljanda lõiguga.

Direktiivi (EL) 2019/633 artikli 1 lõike 2 neljanda lõigu kohaselt kohaldatakse käesolevat direktiivi müügi suhtes, mille puhul kas tarnija või ostja või mõlemad on asutatud liidus. Vastav sätte on lisatud PTEKS § 1 lõikesse 3, mille kohaselt seda seadust kohaldatakse põllumajandustoote ja toidu ostja ning müüja suhtes, kes on asutatud või kelle elukoht on Euroopa Liidus. Kinnitame, et nii nagu ka varasemalt selgitasime, siis sätte sõnastus ei tähenda, et mõlemad, nii ostja kui müüja, peavad olema asutatud või omama elukohta Euroopa Liidus. Sellele viitaks sidesõna „ja“ kasutamine, sest siduvat sidesõna „ja“ saaks kasutada juhul, kui asjaolud peaksid õigusliku tagajärje saabumiseks esinema korraga.¹ Direktiivi (EL) 2019/633

¹ Justiitsministeerium. Hea õigusloome ja normitehnika käsiraamat. Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: https://www.just.ee/sites/default/files/documents/2021-Lai_tn_41_15056_Tallinn_625_6101_info@agri.ee_www.agri.ee
Registrikood 70000734

kohaselt aga piisab sellest, kui üks neist sellele nõudele vastab. Sellest lähtudes on välja töötatud ka PTEKSi asjakohase sätte sõnastus. Eesti õigusaktide väljatöötamisel ja tõlgendamisel kehtib üldpõhimõte, et sidesõna „või“ kasutamine tähendab kas üht, teist või mõlemat. Sissejuhatavast lauseosast või loetelust kasutatavast sidesõnast peab selguma, kas loetelu elemendid peavad esinema või võivad esineda õigusliku tagajärje tähenduses korraga või nende korraga esinemine peab olema välistatud.² Käsitletaval juhul selgub see kasutatavast sidesõnast „või“. Ka Hea õigusloome ja normitehnika eeskirja (edaspidi HÕNTE³), mis kehtestab õigustloova akti eelnõu ettevalmistamise ja vormistamise nõudeid, § 25 lõige 3 näeb ette normina, et ühese arusaadavuse tagamiseks võib loetelu esitamisel kasutada sõna „või“, kui loetelust esitatakse alternatiiv või kui loetelu elemendid ei pea esinema korraga. Asjakohane selgitus sätte sõnastuse kohta on lisatud PTEKSi seletuskirja⁴.

Kuna varasemates vastustes oleme korduvalt viidanud PTEKSi seletuskirjale, siis palute, et selgitaksime, milline on seletuskirja õiguslik väärtus Eesti õigusruumis.

HÕNTE § 39 kohaselt on seletuskirja eesmärk põhjendada seaduse vastuvõtmise vajalikkust, eelnõu põhiseisukohti ja sellest tulenevaid muudatusi ning anda ülevaade seaduse jõustumisega kaasnevatest mõjudest. Samuti on HÕNTEs sätestatud nõuded seletuskirja ülesehitusele, sisule ja vormile, sest seletuskirjal oluline osa õigusaktide tõlgendamisel. Juba õigusakti eelnõu menetlemise ajal peavad „/.../“ arvamuse esitajad, kooskõlastajad ja Vabariigi Valitsus ning seadusandja /.../ saama otsustuse tegemiseks küllaldaselt teavet menetlusse antud eelnõu ja sellega seoses tekkida võivate küsimuste kohta. Seletuskirjas tuleb esitada sisuline põhjendus või argument, miks on konkreetne muudatus vajalik ja miks kavandatakse erisusi üldregulatsioonist, miks on eelnõu objektiks olevaid suhteid vaja reguleerida eelnõus esitatud kujul. Seletuskirja sõnastuses tuleb lähtuda samadest põhimõtetest, millest lähtuti eelnõu koostamisel: ka siin on olulised trafaretsus, adekvaatsus, lakoonilisus ja täpsus, et seletuskirja täidaks oma ülesannet ja seda oleks võimalik kasutada tulevase normi tõlgendamisel.⁵

Ka Eesti kohtud sageli tuginevad oma seisukohtade kujundamisel just seletuskirjas toodule⁶. Riigikohus on seda selgitanud nii: „Kolleegium rõhutab, et õigusakti seletuskirja võib küll olla abiks õigusnormi tõlgendamisel, kuid õigust ta iseseisvalt ei loo. Seega, kui /.../ mõiste oleks määruses ebaselge, saaks seletuskirjale tuginedes seda mõistet selgitada.“⁷

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/633 artikkel 3, ebaausate kaubandustavade keeld.

09/Hea%20%C3%B5igusloome%20ja%20normitehnika%20eeskiri.pdf, punkt 5 (lk 53)

² Justiitsministeerium. Hea õigusloome ja normitehnika käsiraamat. Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.just.ee/sites/default/files/documents/2021-09/Hea%20%C3%B5igusloome%20ja%20normitehnika%20eeskiri.pdf>, punkt 9 (lk 43), punkt 5 (lk 53), punkt 1 (lk 65)

³ Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.riigiteataja.ee/akt/129122011228>, inglise keeles veebilehel aadressil: [Rules for Good Legislative Practice and Legislative Drafting–Riigi Teataja](https://www.riigiteataja.ee/akt/129122011228).

⁴ Seaduse eelnõu seletuskiri (lk 5-6), millest leiab selgitusi seaduse sätete kohta enne nende vastuvõtmist ja mida kasutatakse seaduse sätete tõlgendamisel, on eesti keeles kättesaadav Riigikogu kodulehel veebiaadressil: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/5c0757e2-9aca-4f4a-9f17-208fa91fea72/P%C3%B5llumajandustoote+ja+toidu+tarneahelas+ebaausa+kaubandustava+t%C3%B5kestamise+seadus>.

⁵ Justiitsministeerium. Hea õigusloome ja normitehnika käsiraamat. Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.just.ee/sites/default/files/documents/2021-09/Hea%20%C3%B5igusloome%20ja%20normitehnika%20eeskiri.pdf>, alates lk 111

⁶ Näiteks Tartu Ringkonnakohtu 25. märtsi 2021. a otsuses (punkt 20) haldusasjas 3-20-1164 (kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.riigiteataja.ee/kohtulahendid/fail.html?fid=291619261>), Riigikohtu 28. juuni 2023. a põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi otsuses asjas 5-23-2, punktides 53 ja 70 (kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.riigikohus.ee/et/lahendid?asjaNr=5-23-2/13>) jne.

⁷ Riigikohtu 25. oktoobri 2023. a otsus haldusasjas 3-20-2619, punktis 11. Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.riigikohus.ee/et/lahendid?asjaNr=3-20-2619/21>

a) Direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 1 punkti b kohaselt käsitletakse vähem kui 30-päevast etteteatamist alati lühikese etteteatamisena. PTEKS § 5 lõikes 3 on sätestatud, et ostjal on keelatud keelduda põllumajandustoote ja toidu ostmisest kui oma lepingulisest kohustusest nii lühikese etteteatamisajaga, mille puhul ei saa mõistlikult eeldada, et müüja leiab tootele muu turustus- või kasutusvõimaluse. Leiate, et ei ole selge, kuidas kajastus õigusakti sätetes vähem kui 30-päevase etteteatamisega seotud küsimus, mida tuleb alati pidada lühikeseks etteteatamiseks. Selgitate, et otsus, mis on lubatud direktiivi (EL) 2019/633 artikli 9 lõike 1 alusel, ei tohi olla vastuolus direktiiviga (EL) 2019/633 ette nähtud ühtlustamise miinimumtasemega ja kuna direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 1 punkti b eesmärk on hõlmata kiiresti riknevaid tooteid, peaks siseriiklik õigus saavutama vähemalt sama eesmärgi, mis tähendab õigusakti puhul, et see kohustus peaks hõlmama kõiki tooteid. Lisate, et komisjoni talituste arvates ei näi ka täiendavatest siseriiklikest õigusnormidest, millele Eesti ametiasutused oma vastuses viitavad, et direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud väljendiga „*alla 30-päevast etteteatamist alati käsitatakse lühikese etteteatamisega*“ kavandatud eesmärki.

Nagu oma varasemas vastuskirjas selgitasime, siis üheks põhjuseks, miks PTEKSis ei saagi ette näha sõnaselget keeldu rikneva põllumajandustoote ja toidu tellimuse tühistamise käsitamiseks alati lühikese etteteatamisena, kui seda tehakse vähem kui 30 päeva ette, on see, et PTEKSis ei eristata riknevaid ja mitteriknevaid põllumajandustooteid ja toitu.

Teiseks, peamiseks põhjuseks sellise sõna-sõnalise väljendiga nõude puudumiseks PTEKSs on see, et PTEKS sätestab üksnes erinorme põllumajandustoote ja toiduga tehtavate tehingute jaoks üldnorme sätestavast võlaõigusseadusest (edaspidi VÕS⁸). Seega peavad PTEKSs sisalduma üksnes need sätted, mida olemasolevates tehinguid reguleerivates seadustes üldisena juba ette nähtud ei ole või mis teeksid nendes seadustes olevatest üldistest sätetest erandeid.

Nii nagu ka eelnevas vastuskirjas selgitasime, siis direktiivis (EL) 2019/633 kasutatava väljendiga „tellimuste tühistamine“ silmas peetud tegevus on Eesti õiguse kohaselt lepingulise kohustuse rikkumine. Ehk lepingupool (ostja) rikub oma lepingulist kohustust (vastu võtta müüjalt põllumajandustooteid ja toitu). Lepingupoole lepingulise kohustuse rikkumise tagajärjed on Eesti õiguses juba reguleeritud VÕS-ga.

VÕS-i § 103 lõigete 1 ja 2 kohaselt vastutab lepingut rikkunud pool (käesoleval juhul ostja) alati oma kohustuse rikkumise eest, välja arvatud juhul, kui see on vabandatav vääramatu jõuga. VÕS-i § 101 lõike 1 kohaselt võib müüja lepingulist kohustust rikkunud ostjalt nõuda kohustuse täitmist, oma võlgnetava kohustuse täitmisest keelduda, nõuda kahju hüvitamist, taganeda lepingust või öelda leping üles, alandada hinda või rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral nõuda viivist.

See tähendab, et VÕS-is on juba olemas lepinguõiguslikud õiguskaitsevahendid, mida müüja alati ja igal juhul, ka lühikese etteteatamisaja korral, ostjapoolse tellimuse tühistamise ehk lepingulise kohustuse rikkumise korral rakendada saaks. Näiteks nõuda ostjalt ostukohustuse täitmist, nõuda kahju hüvitamist, taganeda lepingust või öelda leping üles. Seega ei ole vajalik PTEKSga ette näha eraldi tegevust, mis direktiivi (EL) 2019/633 kohaselt on „tellimuste tühistamine“, kuna see on Eesti õiguses olemas tegevusena „lepingulise kohustuse rikkumine“.

Nagu ka PTEKSi seletuskirjas on selgitatud, siis see, mida loetakse liiga lühikeseks etteteatamise tähtjaks, tuleb määrata iga kord eraldi, ning tingimus, et ei saa eeldada, et müüja leiab sellele tootele muid turustus- või kasutusvõimalusi, sõltub konkreetsest tootest.

⁸ Kättesaadav eesti keeles veebilehel aadressil: <https://www.riigiteataja.ee/akt/102122022007?leiaKehtiv>.

Näiteks kui toorpiima tarne tühistatakse kümme päeva enne tarnimist, siis võiks seda käsitada liiga lühikese etteteatamisena, sest toorpiim on kiiresti riknev ja kümne päeva jooksul ei saa eeldada, et müüja leiab sellele muid turustus- või kasutusvõimalusi. Samuti mõjutab muude turustus- või kasutusvõimaluste leidmist selle toote kogus, mille tellimus tühistati. Seega sõltub etteteatamise aja piisavus konkreetsest tootest, näiteks värske piima ja kohvi puhul võib see olla väga erinev, ja selle toote kogusest. Mõne põllumajandustoote ja toidu puhul võib kas selle olemusest või kogusest tulenevalt olla lühikeseks etteteatamisajaks ka näiteks 60 päeva. PTEKS kaitseb müüjat ka sellel juhul ning müüjale kohalduvad needsamad täiendava kaitse elemendid, mis alla 30-päevase etteteatamise korral.

See tähendab, et alati on sellisel juhul kohaldatav PTEKSs erinormina põllumajandustoote ja toiduga tehtavate tehingute jaoks PTEKS § 14 lõikes 1 ettenähtud sanktsioon (väärteokaristus) ostjale, kui lühikese etteteatamise tegijale, ning lisaks on PTEKS § 5 lõike 10 kohaselt sellesisuline tehing või lepingutingimus tühine. Tehingu tühisuse tagajärjeks võib olla ka VÕS-i §-st 15 tulenev kahju hüvitamise nõue müüja poolt.

Seega on Eesti saavutanud direktiivi väljendiga „*alla 30-päevast etteteatamist alati käsitatakse lühikese etteteatamisega*“ kavandatud eesmärgiga vähemalt sama eesmärgi, kuna iga põllumajandustoote ja toiduga, sealhulgas rikneva põllumajandustoote ja toiduga tehtava tehingu puhul on lühikeseks etteteatamiseks igasugune etteteatamine, mille puhul ei saa mõistlikult eeldada, et müüja leiab tootele muu turustus- või kasutusvõimaluse, sest sellisel juhul on alati kohaldatavad PTEKSga üle võetud direktiivis (EL) 2019/633 alla 30-päevase etteteatamise puhul ettenähtud samad õiguslikud tagajärjed.

Kokkuvõtteks oleme seisukohal, et direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 1 punkti b eesmärk on PTEKSi § 5 lõike 3 kohaselt saavutatav, millest tulenevalt on PTEKS § 5 lõike 3 ja direktiivi (EL) 2019/633 artikkel 3 lõike 1 punkt b kooskõlas.

b) Direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 2 punkti b kohaselt liikmesriigid tagavad, et keelustatakse vähemalt kõik järgmised kaubandustavad, välja arvatud juhul, kui nende suhtes on eelnevalt selgelt ja ühemõtteliselt tarnelepingus või järgnevas tarnija ja ostja vahel sõlmitud lepingus kokku lepitud tarnijalt nõutakse tasu tema põllumajandustoodete ja toiduainete ladustamise, väljapanemise, kaubaloetellu lisamise või turul kättesaadavaks tegemise eest.

PTEKS § 6 lõike 1 punktis 2 on sätestatud, et kui põllumajandustoote ja toidu ostja ning müüja ei ole tarne tingimustes kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis selgelt ja ühemõtteliselt kokku leppinud, on põllumajandustoote ja toidu ostjal keelatud nõuda müüjalt tasu põllumajandustoote ja toidu ladustamise, väljapanemise, kaubaloetellu lisamise või turul kättesaadavaks tegemise eest. Direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 2 punkt b, erinevalt teistest artikli 3 lõikes 2 sätestatud punktidest, on suunatud sellele, et see hõlmab makseid, mida tarnija peab tegema kolmandatele isikutele, mitte ainult neid, mida tehakse otse ostjale. Sellist käsitlust toetab ka direktiivi (EL) 2019/633 preambula punkt 26, mille kohaselt on käesoleva direktiiviga keelatud, et tarnijalt nõutakse nimetatud teenuste eest maksmist kas ostjale või kolmandale isikule, välja arvatud juhul, kui makses on kokku lepitud selgelt ja ühemõtteliselt tarnelepingu sõlmimisel või järgnevas ostja ja tarnija vahel sõlmitud lepingus. Eelnevast tulenevalt palute selgitada, kas PTEKS § 6 lõike 1 punktis 2 sätestatu hõlmab ka tarnija poolt kolmandatele isikutele tehtavaid makseid.

PTEKS §-s 6 sätestatakse nende kaubandustavade loetelu, mida loetakse ebaausaks ja mis on keelatud üksnes juhul, kui neis ei ole eelnevalt kirjalikult taasesitamist võimaldavas vormis selgelt ja ühemõtteliselt kokku lepitud. See tähendab, et kui müüjalt nõutakse tasu põllumajandustoote ja toiduga seotud teenuse osutamise eest, nagu näiteks põllumajandustoote ja toidu ladustamise või väljapaneku eest, siis peab müüjale andma selle kohta asjakohast teavet, mis võimaldaks müüjal teha hästiinformeeritud otsus. See tähendab, et kui müüjalt

nõutakse teenuste eest tasu, siis olenemata sellest, kas tasutakse otse ostjale või kolmandale isikule, peab müüjal olema selle kohta informatsioon ja see peab võimaldama müüjal otsustada, kas ta on valmis rahaliselt panustama pakutud teenusesse pakutud tingimustel (näiteks kasutades kolmandaid isikuid) ja hinnaga või mitte. Poolte vabadus kokku leppida teenuste eest makstavates hindades ei ole piiratud kohustusega teavitada makse ja kulude kalkulatsioon, vaid nendes maksetes peab olema eelnevalt kirjalikult taasesitamist võimaldavas vormis selgelt ja ühemõtteliselt kokku lepitud ning kui sellises makses on kokku lepitud, peaks see põhinema objektiivsetel ja mõistlikel hinnangutel.

PTEKSi sellist tõlgendamist kinnitab ka seletuskiri, mille leheküljelt 30 nähtub, et oleme selle sätte juures viidanud direktiivi (EL) 2019/633 preambula punktidele 26 ja 27 ning täiendavalt selgitanud, et ostja peab andma objektiivse ja usaldusväärse kalkulatsiooni müüja rahaliseks panuseks. See sõltub poolte arusaamadest või sektori tavadest, kas makseid nõutakse tavaliselt kogusummana või ühiku kohta. See võib olla piisav, et ostja tugineb standardkuludele näiteks printimise või reklaamikulude osas, ilma avaldamata, kas ta on võimeline panustama nende kulude puhul turuhinnast madalama hinnaga. Halduskulud võivad olla osa kalkulatsioonist, aga need tuleb eraldi kuluna välja tuua.

c) Direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 2 punktis c on sätestatud, et liikmesriigid tagavad, et keelustatakse vähemalt kõik järgmised kaubandustavad, välja arvatud juhul, kui nende suhtes on eelnevalt selgelt ja ühemõtteliselt tarnelepingus või järgnevas tarnija ja ostja vahel sõlmitud lepingus kokku lepitud ostja nõuab, et tarnija kannaks kõik või osa ostja poolt müügiedenduse käigus müüdavate põllumajandustoodete ja toiduainete allahindluse kuludest.

PTEKS § 6 lõike 1 punktis 3 on sätestatud, et kui põllumajandustoote ja toidu ostja ning müüja ei ole tarne tingimustes kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis selgelt ja ühemõtteliselt kokku leppinud, on põllumajandustoote ja toidu ostjal keelatud nõuda müüjalt müügiedenduse käigus müüdava põllumajandustoote ja toidu allahindluse kulude katmist. Kuna kulude osalist katmist ei ole direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 2 punktides a, b, d, e ja f nimetatud ning ka direktiivi väljatöötamise materjalidest ega ka komisjoni selgitustest ei nähtunud, et punktis c on teiste punktidega võrreldes soovitud saavutada teistsugust tulemust, siis on segaduse vältimiseks PTEKS § 6 lõike 1 punktid sõnastatud ühtemoodi. Saadetud kirjas toote välja, et PTEKS § 6 lõike 1 punktis 3 täpsustuse puudumine, et ostjal on keelatud nõuda kulude katmist osaliselt ilma asjakohase kokkuleppeta võib kaasa tuua teistsuguse praktika, siis oleks direktiivi (EL) 2019/633 artikli 3 lõike 2 punkti c sõnastus õigem. Eelnevast tulenevalt teete ettepaneku täpsustada seaduse sõnastust selliselt, et oleks üheselt mõistetav, et ostjal on keelatud nõuda ka osalist kulude katmist ilma asjakohase kokkuleppeta.

Nõustume, et PTEKS § 6 lõike 1 punktis 3 ei ole müügiedenduse käigus müüdava põllumajandustoote ja toidu allahindluse kulude katmise müüjalt nõudmise tingimusliku keelu puhul sõnaselgelt märgitud, et tegemist võib olla kas osaga kuludest või kogukuluga, kuid see ei muuda sätte mõtet ega rakendamist. Kui ostjal on keelatud nõuda kulude katmist ilma asjakohase kokkuleppeta, siis hõlmab see ilmselgelt kõigi selliste kulude katmist ükskõik kui suures ulatuses. Samamoodi on see ka kõigi teiste PTEKS § 6 lõikes 1 toodud kulude puhul. Jääme endiselt oma seisukoha juurde, et muutes PTEKS § 6 lõike 1 punktides nimetatud kulu käsitlevat ühte punkti nii, et selles on täpsustatud „kõik või osa“ kuludest, kuid teistes sellist täpsustust ei ole, tekiks kohe küsimus sellise sõnastuse erinevuse tähendusest. PTEKS § 6 lõike 1 punkti 3 sõnastusega on Eesti saavutanud direktiivi väljendiga „kõik või osa“ kavandatud eesmärgiga sama eesmärgi. Lisaks märgime, et oleme PTEKSi sätteid rakendanud alates 2021. aasta 1. novembrist ning nende kahe rakendamise aasta jooksul ei ole tekkinud küsimusi ega ka teistsugust praktikat nimetatud sätte rakendamise osas. Eelnevast tulenevalt võtame ettepaneku PTEKS § 6 lõike 1 punkti 3 muutmiseks teadmiseks.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)
Marko Gorban
Kantsler

Teadmiseks: Konkurentsiamet

Ingrid Raidme, 625 6163, ingrid.raidme@agri.ee
Janeli Tikk, 625 6299 janeli.tikk@agri.ee